

39te Møde.

Onsdag den 28. Februar Kl. 1¹/₂.

Formanden: Ved Skrivelse af 23. ds. meddeler Handelsministeren, at han samme Dag i Folketinget har fremsat:

Forslag til Lov om Statsstøtte til forskellige Bankers Sparere.

Først foretoges:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om ekstraordinær Bevilling til Omdannelse og Supplering af Hærens Bygninger, Øvelsespladser og Beholdninger.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 525).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

C. F. Sørensen: I Henhold til mine Udtalelser ved Lovforslagets første Behandling skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale at stemme imod Lovforslaget.

Tvede: Da vi i forrige Rigsdags-samling forhandlede om Kaserneloven, havde der ikke været noget fremme om, hvilken Ordning der med Hensyn til selve Garnisonsforholdene vilde blive truffet. Det var jo og er fremdeles overladt Administrationen efter Forhandling med de forskellige Kommuner at træffe Afgørelsen, og udover hv ad det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) paa min Gruppens Vegne udtalte ved Lovforslagets Behandling i dette høje Ting, fandt jeg ingen Anledning til at fremføre noget fra min Side. Anderledes nu, thi om end jeg ogsaa i Dag kan tiltræde min Gruppens Ordførers Udtalelser ved Lovforslagets første Behandling her i Salen, og uagtet min Stilling til Lovforslaget, der er sammenhørende med de ogsaa med min Stemme i forrige Samling vedtagne Militærlove, som jeg ønskede fremmet for at bidrage til at skabe en saa stor Sikkerhed for Landet som under de nuværende Forhold opnaeligt, derved er givet, er der sket det, at der i Dagspressen har været udtalt: Helsingør mister sin Garnison — og denne Med-

delelse foranlediger mig til at lægge Beslag paa den højtærede Ministers og ærede Medlemmers Opmærksomhed.

Jeg har ikke et saadant militært Indseende, at jeg tør paatage mig Ansvaret for, hvorledes Garnisonsforholdene bør ordnes, det maa blive de rette vedkommendes Sag, men jeg vil tillade mig at fremføre mit Syn paa Forholdene, idet jeg anmoder de rette vedkommende og deriblandt ikke mindst den højtærede Forsvarsminister om at tage mine Udtalelser med i Betragtning, naar den endelige Afgørelse skal træffes. Helsingør er ikke Garnisonsby i almindelig Forstand. Kommunen har ikke bygget og ejer ikke Kaserneetablisementet, Kasernen er Statens Ejendom, det er et Aktiv, som Staten besidder, og som det vil paaføre Staten betydelige Udgifter at indrette til andet Brug, noget, Tiden sikkert vil vise. Helsingør By har ikke huset Garnison undtagen delvis ved Indkvarteringer under større Indkaldelser, men selvfølgelig har en stor Del af Befalingsmændene, for hvem der ikke var tilstrækkelige Boliger paa Kronborg, beboet en Del Lejligheder i private Ejendomme i Byen, og det vil selvsagt være et Tab at faa disse ledige. Nej, det er Kronborg, som gennem Aarhundreder har været Garnisonsstedet. Kronborg er bygget som Militæretablisement og gennem Tiderne opretholdt som saadant, hvilket har skabt det levende Liv om Slottet med Bastioner og Volde, som, om Dagspressens Meddelelser sker Fyldest, vil berøves Stedet og lade det komme til at ligge hen som en kold og død Plads, som det vil koste Landet adskillige Penge at holde Opsyn med. Thi Bygningerne er saa mange og saa store og Arealet saa omfangsrigt og saa fyldt med Kroge og Smuthuller, at det ikke kan afpatrouilleres af en enkelt Mand eller enkelte Mænd, og den Vagt omkring i Terrænet, der nu udføres af Militæret som en Del af Tjenesten, vil paaføre Staten en ny Udgift. Det vil ikke være nogen Besparelse for Landet, at Staten opgiver sit eget Etablisement. I de mere end 300 Aar, i hvilke der har været Militær derude, har man intet hørt om, at nogen Ildebrand er foraarsaget af dette, men selvfølgelig, det kan ske. Men saa haves der da ogsaa Soldater til at hjælpe ved Slukningen. Rømmes Kronborg for Soldaterne, mistes Mandskabet, der er nødvendigt for Slukningen; og om end man kan sige: Ja, men Brandfaren nedsættes, er den dog altid til Stede, saa længe Kronborg Fyr skal holdes tændt og Fyrpersonalet og andre bor derude. Den 27. Juli 1774, da ingen tænkte paa